

til at faae en Ordning, hvad det ikke dengang havde, nemlig at kaffe sig en Hær og et Forsvarsvæsen, som kunde være i Stand til at maale sig med Naboens. — Jeg skal, førend jeg slutter, kun udtale, at det er et inderlig næret Ønske og Forhaabning blandt Hærens Befalingsmænd, at dette Revisionsforslag maa vinde gunstig Modtagelse i Repræsentationen, og jeg er overbevist om, at der ved en gjensidig Smødetommen fra Regeringens og fra Repræsentationens Side vil kunne bringes ud af det noget absolut Godt.

Fugen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Aksjær), som i Dag aabnede Forhandlingerne, begyndte med en Henstilling til os om, at vi ved den Debat, som maatte blive ført om det foreliggende Lovforslag, vilde indskrænke os til at tale om dette; det ærede Medlem mente, saavidt jeg forstod ham, at der senere ved Behandlingen af andre Lovforslag vedrørende Forsvarsvæsenet vilde blive bedre Anledning til at omtale dem samlede, end det kan være Tilfældet her. Det gjør mig ondt, at jeg ikke heri er i Stand til at følge det ærede Medlem. Jeg ser nemlig ikke, at der senere vil foreligge noget Forslag blandt dem, der ere forelagte os af den ærede Krigsminister, der bedre egner sig til at kaste Blikket ud over Forsvarsvæsenet end netop det nuværende. Jeg antager, at det ærede Medlem har tænkt paa Lovforslaget om den extraordinære Bevilling til Hær og Flaade; men jeg betragter ingenlunde dette Lovforslag som Grundlag for de Lovforslag, vi komme til at behandle, om Hæren og Flaadens Ordning, og jeg skal sige hvorfor. Dette Lovforslag om extraordinær Bevilling til Hæren og Flaaden er fra Regeringens Side en Fremstilling af eller et Udtryk for den Tanke, der bestandig for os har ligget bagved, naar vi have behandlet Forslag om Hærens og Flaadens Ordning. Spørgsmaalet om Befæstningsvæsenet er Noget, vi hidtil saa at sige ere gaaede udenom. Nu har Regeringen forelagt os sine Tanker om, hvorledes Landet vil kunne befæstes og Flaaden udvikles, men jeg betragter det egentlig ikke som Andet end som en Ketteknor for de Lovforslag, vi iøvrigt skulle behandle. Der er i dette Lovforslag om extraordinær Bevilling Ting, som fødre, at vi, naar vi begynde paa de Arbejder, som deri staa omtalte, ogsaa maa fastsætte et vist Antal Aar for at faae disse Arbejder færdige, men der er ogsaa andre Punkter, som ingenlunde behøve at binde Repræsentationen for lang Tid. Jeg vil f. Ex. sige, at naar Tølen er om Rjødshavn's Befæstning, er det vist ikke rigtig at begynde paa den uden at have til Hensigt at forfætte og hvert Aar bevilge Noget dertil for at faae den færdig; men tage vi andre Spørgsmaal, f. Ex. Anskaffelsen af 4 Skibe til Flaaden, er der Sntet i Veien for, at man overmaade

godt kan bevilge et Skib uden derfor at binde sig til senere at anskaffe flere. Dette Lovforslag danner altsaa efter min Mening ikke noget Grundlag for de Lovforslag, som vi nu behandle, og det er da navnlig mit Ønske at antille Betragtninger over, hvilken finansiel Virkning de forelagte Lovforslag ville faae for os, hvilke Betragtninger med den ærede Formands Tilladelse ogsaa ville komme til at være noget ind paa de andre Forslag, der ere forelagte os af den ærede Krigsminister. Hvad nu Lovforslaget om Hærens Ordning angaar, har jeg gjennemlæst de dertil sig sluttende Motiver med stor Interesse. Efter min Opfattelse ere disse Motiver og Lovforslaget behandlet med stor Grundighed; man har søgt at uddrage Erfaringer fra de 5 Aar, i hvilke Hærløven af 6te Juli 1867 har virket, og det forekommer mig, at man i det Hele er kommen til gode Resultater. Disse Motiver ser jeg en Anerkjendelse af, at den Hærløve, der blev vedtagen for 5 Aar siden, hvilede paa et godt og sundt Grundlag for Landet; den er ligesaa langt fra at skabe, hvad vi vilde kalde en lille Hær med lang Tjenestetid, som en Almenevæbning med improviserede Hæere, og den Anerkjendelse, den saaledes har faaet gennem Motiverne, mener jeg er den bedste Støtte, for at man skal arbejde hen paa at forbedre og udvide Hærløven i den Retning, hvori man er begyndt. At det vil blive noget dyrere, er jo Noget, der paa ingen Maade er kommet os uventet. For det Første er det en naturlig Følge af Befolkningens Tiltag, at der vil komme til at tjene flere Personer i Hæren end tidligere, og for det Andet er der opstaaet forskellige Elementer i Hæren, som vi ikke kjendte, da vi behandlede det oprindelige Lovforslag, f. Ex. Jernbanetjenesten og Søminnetjenesten, som rigtignok senere er kommen ind ved et særligt Lovforslag, og de Fordringer, som Artilleriet og Artilleriet stille, og som have været os fuldkommen velbekjendte, maatte man i det Mindste noget komme imøde. For mig er det, hvormed Udgiften er stegen, ingenlunde paafaldende. Thi naar det i Lovforslagets Motiver hedder, at det er 220,000 Rd., saa er det ikke mere end omtrent 5 pCt. af de ordinære Udgifter, og det er i sig selv ikke noget forbausende Tal. Det Dovedgrundlag, hvorpaa Hærløven i det Hele hviler, er ikke fornyet ved det foreliggende Lovforslag. Der er vel enkelte mindre Ting, hvori der er gjort Forandring; men mig forekommer det, navnlig efter de Fordrag, vi i Dag have hørt af 2 ærede Medlemmer, der tillige ere Medlemmer af Hæren, at de fleste af de Ting, hvormed der her kan være Tale, ere Detailspørgsmaal, som nærmest ville være at behandle i et Udvalg og ville komme frem her i Salen ved Sagens 2den Behandling. Der er imidlertid et Par enkelte Ting, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden, idet de